

ఉపనాసనా సుము

(ఆరవ శతకము ప్రథమస్తబకము)

ఏకవింశ స్తబకము

అష్ట:- ఇరువది యొకటస్తబకమున - వరమేశ్వరు నర్థాంగుగు పార్థుల యొక్క స్తుతి - కావింపఁబడుచున్నది.

మూ॥ ఇతఃపితౄకవచం స్మృస్తే ప్రసారితకరే తతః

జయతి స్మిత ముద్భూతం శివయోరేకదేహయోః॥ 1

శిశువగు నుబ్రహ్మశ్రాణ్యుఁడు, ఈవలనున్నకు చమునుద్రావి ఆవలి ప్రక్క తనహస్తములను చాపునపుడు - ఏకదేహులగు శివుల కొదవిన మందస్మితము - నర్థోత్ప్రసృష్టమై వెలయుచున్నది.

ప్రభః:- సుబ్రహ్మశ్రాణ్యుఁడు = స్కందుఁడు - కుమారస్వామి. ఏకదేహులు = ఒకే శరీరము గలవారు. శివులు = శివయగు పార్థులయి, శివుఁడగు వరమేశ్వరుఁడును, స్వనందయుఁడగు కుమారుఁడు - వామ భాగమునందలి స్వస్యమును త్రాగి - తల్లియొక్క దక్షిణ కుచమును స్వస్యమునకై గ్రహించుటకు హస్తములను ప్రసరింపఁజేయుచున్నాడు. తండ్రియగు శివుఁడు తల్లియొక్క దక్షిణభాగమైయున్నాఁడు. అక్కడ కుచమొక్కడిది? ఆ యంశము నీ శిశువెట్లెఱుఁగును? తల్లిదండ్రు లేక దేహులని స్వస్యానికి తెలియదుగదా! ఒక కుచమును త్రాగిన పిదప వేఱొక కుచమును ద్రావుటకు వేయిచాచుట శిశువులకు స్వభావము చేతనే కలుగును. తమకు జనించిన బిడ్డయొక్క యాయవస్త్ర పీక్షించిన తల్లిదండ్రులకు పుత్రులవయమగు రతి - చిరునవ్వుచేత ప్రకాశింపఁజేయఁబడుచున్నది.

ఇవట అలంబన విభావము స్కందుఁడు, ఉద్ధివనవిభావము -

స్వస్యానము. అనుభావము - దక్షిణ స్తనము కొఱకయిన కరప్రసారణము, సంవారి భాషము - హార్షాదికము. ఇట్లు - విభావ - అనుభావ - సంవారిభావ సంయోగము వలన పుత్రులవయమగు రతి - అభివ్యక్తమగుచున్నది. ఇవట తల్లిదండ్రు లేక దేహులగుటవలన కుమారుని హస్తప్రసారణమునకుఁ గలిగినవైఫల్యము వలన స్థాయి భావవగు హాసము - ధ్వనింపఁజేయఁబడుచున్నది. అయినను అది వ్యభిచారిత్వమునే భజించి పుత్ర విషయవగు రతినే పరిపోషించుచును. 'రత్నాదయోఽవ్యనియతే రనేస్మ్యర్వ్యభిచారిణః' 'అనియతమగు రసమున - స్థాయి భావములగు రత్నాదులు కూడ - వ్యభిచారులగును' అను లక్షణము వలన స్థాయి భావమగు హాసముకూడ నివట వ్యభిచారియగుట విరుద్ధము కానేరదు. పుత్ర విషయరతియగు శృంగారమిచ్చుట ఉచ్చేదింపఁదగినది కాదు. కావున నివట రతియే స్థాయిభావమని గ్రహింపవలయును. ఉత్తములకొదవు హాసము - అల్పమై యుండును. ఉత్తములకు - స్మిత - హాసితములును, మధ్యములకు - విహాసిత - అవహాసితములును, నీమలకు - అవహాసితమును కలుగునని దర్పణకర్త వచ్చియున్నాఁడు. ఇవట జగజ్జనకులగు శివులకు (శివాశివులకు) నములితమగునుత్తమ హాసితము. స్మితవదము చేతఁ జెప్పఁబడినది.

అవత్సము చేత ఫలించిన అపూర్వదాంపత్య సంపదగల వరదేవతలు విషయముగాఁగల కవిగత మగు రతిభావము (భక్తి) కూడ నివట ధ్వనించుచున్నది. దీనికి - అలంబనము - ఏతస్మాల్లమున ప్రతిపాద్యమగునర్థము. అనుభావము - శ్లోకప్రయోగము. 'జయతి అనుదానివేతనమస్కారము నెట్లో లాగొనవచ్చును, స్వభావోక్త్యఅంకారము - స్పష్టమైయున్నది. "స్వభావోక్తిస్తు డీవ్యాదేః స్వక్రియాహావనర్ణనమ్" అనునది లక్షణము.

అష్ట:- క్రింది శ్లోకము నుండి వదునేడవ శ్లోకము వఱకును గల యర్థము - ఏకవాక్యమైయున్నది.

మూ॥ ఏకతోమణిమట్టిర క్వాణాహూతసితప్పదమ్
అస్యతోనూపురాహీస్త్రపూత్కార్యతత్త్వ భయమ్॥ 2

ఒకవంక (వామార్థమున) మణిఖనితములగు మంజీరముల యొక్క
నాదము చేత ఆహూతములగు హంసములు గలది (వామార్థము) ఇంకొకప్రక్క
- (దక్షిణార్థమున) నూపురమగు నర్చరాజు యొక్క పూత్కారము చేత వానికి
(హంసలకు) భయమును గలిగించునది. (దక్షిణార్థము).

ప్రభు:- వదునేడవ శ్లోకమునందు జెప్పబడిన, రామాపుమాకారము
అనగా (స్త్రీ) పురుషుల యాకారమువంటి ఆకారముగల ఏక స్వరూపము.
దీనియందును - తరువాతిశ్లోకముల యందును ప్రస్తుతింపబడుచున్నది. ఒకవంక
రత్న ఖనితములగు పాదకటకముల ధ్వని చేత హంసలు పిలువబడుచున్నవి.
వేరొకవంక, పాద భూషణమగు నాగుపాము బునకొట్టుటచేత నాహంసలు
భయపడుచున్నవి. అని భావము. ' ఒకవంక' అని యిందు చెప్పబడిన
వామభాగము - (స్త్రీ) రూపమనియు, ' ఇంకొకప్రక్క' అని యిందు చెప్పబడిన
దక్షిణభాగము - పురుష రూపమనియు గ్రహించునది. ఇందు మొదటిది
సామ్యదర్శనము. రెండవది తాద్రదర్శనము, ఈ భంగ్యంతరము నాశ్రయించి,
వామ-దక్షిణార్థములు గల సార్వత్రి వరమేశ్వరులి చటస్యంజింపజేయబడుచున్నారు.
కావున 'చెప్పఁగోరిన యర్థమును, వేరొకభంగినాశ్రయించి ప్రతిపాదించుట-
వర్యాయోక్తము' అను రసగంగాధరకర్త జగన్నాధవండిత రాజమతము ననుసరింపి
యిది వర్యాయోక్తాలంకార మగుచున్నది. ఇది యుక్తమగు నభిమతమయ్యున్నది.
ఈ యలంకారమున వ్యంగ్యము, వాచ్యవరమగుచున్నది. కావున నిది -
వాచ్యసీద్ధ్యంగమగు గుణిభూత వ్యంగ్యభేదమగునని ధ్వనికారానుయాయులు
చెప్పుదురు.

ఇక్కడనుండి వదునారవ శ్లోకము వఱకును గల వద్యములన్నింటిని
వర్యాయోక్తమే యలంకారమగుచున్నది.

వదునేడవ శ్లోకమున "వస్తుమేచ్ఛాది నన్నిదధాతు" "స్త్రీపురుషాకార
మగు వస్తువు నా పృథురయమున నివసించుఁగాఱు" అని వాక్యము సమాప్తము
చేయబడినది.

మూ॥ గీర్వాణస్వతనాపాలం బాలం లాలయ దేకతః
ఉత్పల్లే గణసప్రాజమర్చకం బిభ్రదస్యతః॥ 3

ఒకదిన (సవ్యభాగమున) దేవసేనావతికాగల కుమారుని (స్కందుని)
అడించునది, వేరొకదిన (అవసవ్యభాగమున) గణములకు సప్రాట్టుకాఁగల
బాలుని - అంకమున ధరించునది, అగు (స్త్రీ) పురుషాకారమగు వస్తువు నా పృ
థుమమున నివసించుఁగాఱు)

ప్రభు:- ఎడమప్రక్కను సుబ్రహ్మణ్య నాడించునది - కుడి ప్రక్కను
గణవతిని ధరించునది. అని చెప్పుటవలన తల్లిచేతలాలింపబడు కుమారుఁడు శక్తి
యొక్క అండమధికముగాఁ గలవాడును - కావుననే శక్తిధరుఁడును, గణవతికంటె
చిన్నవాఁడును, అగుననునర్థము నిశ్చయింపదగియున్నది. అట్లే తండ్రీచేత
నుత్రంగమునందుంచుకొని లాలింపబడుచున్న ఓంకారవదనుఁడగు గణవతి-
అధికమగు శివాంశము గలవాఁడును, జ్యేష్ఠుఁడును, అగుననునర్థము
నిశ్చయింపదగియున్నది.

మూ॥ విషమ్బిత బ్రహ్మివారి కోర్కెక స్తనమేకతః
కవాటార్దనిభం బిభ్రద్వజః కేవల మస్యతః॥ 4

ఒకవంక (వామభాగమున బ్రహ్మివారి (భార్యలేనిది) యగు చక్రవాకము
నుకరించు ఒకేస్తనము గలది - వేటొకవంక (దక్షిణ భాగమున కవాటార్ద
సద్వశమును, కేవలమును, (వక్షోజరహితమును) అగు వక్షస్త్వలముగలది.

ప్రభు:- చక్రవాక మిథునమును స్తనయుగళముతో; బోల్చుట సుప్రసీద్ధమైయున్నది. కావున, దక్షిణార్ధమునందలి కువములేని వామ భాగమునందలి కువముతో, బ్రహ్మవారియుగు చక్రవాకమువమింపఁ బడినది. దక్షిణ భాగమునందేమున్నది? అను ప్రశ్నకు ప్రత్యుత్తరముగా “అవట కపాటము యొక్క అర్థభాగము వలెనున్న కేవలముగు వక్షస్థలమే యున్నది” అని చెప్పఁబడినది. ఇట్లు భిన్నముగు రూపముగల పార్శ్వతీ వరమేశ్వరీ వస్తువు - నా హృదయమున నివసించుఁగాతమని వదునేడవ శ్లోకముతో నన్వయించునది.

మూ॥ నేనాన్యాస్వాదితస్తస్య మనుపూత్ కుర్వతైకతః!

పూత్యార్థముఖరం నాగముగ్రం జాగ్రతమన్యతః॥

ఒకభాగమున, అనునరించి పూత్కారము నొనర్చుచున్న స్కందునివేత నాస్వాదింపఁబడుచున్న స్వస్వము గలది. వేటొకభాగమున శ్వసితపూత్యార్థమునే శబ్దాయామానుగుచున్న క్షగ్రమును అని ద్రితమును, అగు సర్పమును భరించునది.

మూ॥ ఏకతోదోర్దతాంభిభృక్ష్యుణాశ త్రీ విడమ్భిసీమ్ ।

శుక్రశుణ్డాలశుణ్డాభంపణ్ణం దోర్దణ్ణమన్యతః॥

వామభాగమున వద్దనాళశో భవహాసీంచు భుజలతను భరించునది - దక్షిణ భాగమున నై రావతము యొక్క తుండముతో సదృశముగు ప్రపండ బాహు దండమును భరించునది.

మూ॥ పుత్రాప్యవిద్యమానేఽపి వస్సనీయే తదాతదా

పదస్త్వర కరస్త్వర్మలోభతో విహితాల్లలి॥

(పార్శ్వతీ వరమేశ్వరుల చేత) వందనీయునుగు వస్తువేదియు లేకున్నను అప్పుడప్పుడు - ఒండొరుల హస్తములను స్పృశించుట యందలి లోభము వలన విహితముగు అంజలిగలది. (హస్తద్వయ సంయోగరూపముగు నమస్కారము గలది.)

ప్రభు:- వామహస్తమును - దక్షిణహస్తమును - అన్యోన్య స్పృర్షునుఖము నందలి కోరికవేత మిఖితములయినవని భావము. వరమేశ్వర వస్తుసంబంధియుగు హామార్థ దక్షిణార్థద్వయము - స్వర్గలోక వందనీయము. తదీయకర సంయోగరూపముగు అంజలిబంధము. దుష్కర విషయము. కావున సమర్థనము నవేక్షించుచున్నది. “వరస్వర స్పృర్మలోభము చేత” అను వదార్థగత హేతువు చేత - ఆ యంజలి బంధము సమర్థింపఁబడినది. కావున “హేతోర్యాక్య-వదార్థత్వే వ్యావృత్తిజ్ఞముదాహృతమ్” అను లక్షణము వలన నిది కావ్యలింగాలంకార మగుచున్నది.

మూ॥ శక్రనీలసంవర్ణత్యాద్ భాగయోరుభయోరపీ

ఊర్ధ్వార్ధరాజ్లసాపేక్ష సన్నిజ్ఞానగలస్థలమ్॥

ఆ - వామ - దక్షిణభాగములు - రెండునుగూడ కంఠ ప్రదేశములందు ఇంద్రనీలముతో సమానముగు రంగుగలవి. కావున - తత్ కంఠస్థలము యొక్క సంధిజ్ఞానము - ఊర్ధ్వార్ధరాంగ - సాపేక్షము. అట్టి గళ స్థలము గలదియగు చువు నా హృదయమునందు నివసించుగాత!

ప్రభు:- కాలియగు దేవి - నీలవర్ణము గలది. కావున వామభాగమునందలి

కాలీమాతకంఠము - ఇంద్రనీలము వంటిరంగు గలది (యగుచున్నది) శివుఁడు శ్వేత వర్ణము గలవాడు. అయినను వివహాసము చేత దక్షిణభాగమునందున్న యితనికంఠము కూడ ఇంద్రనీలము వంటి రంగుగలదియే యగుచున్నది. ఇట్లు కంఠమంతయు నీలవర్ణమగుచుండుచున్నడు “ ఇది పార్శ్వతీ కంఠభాగము - ఇది శివుని కంఠభాగము” అని యెట్లు తెలియును? అని యాశంకించి, ఉత్తరార్థము చేత సమాధానము చెప్పఁబడుచున్నది. దక్షిణభాగమునందలి శివుని కంఠము మీఁది తెల్లదనమును, కంఠము క్రింది తెల్లఁదనమును వరిశిలించి - పార్శ్వతీ - వరమేశ్వరుల కంఠముల యొక్క సంధిసంబంధమును. ఇట్లు వరమేశ్వరుని - ఊర్ధ్వ - అధర-శరీరముల పరిక్షవలన తెలియదగిన సంధిజ్ఞానము గల గళస్థలము గల - వస్తువు నాహృదయమున నివసించుఁగాతమని వదునేడవ శ్లోకముతో నన్వయించునది.

మూ॥ ఏకతః చైరవ శ్రేణీ నిద్రామోచన లోచనమ్
అస్యతః కమలావాస కణాభాయక వీక్షణమ్॥ 9

వామభాగమున - నిద్రించుచున్న కలువపూవు మొత్తములను మేల్కొల్పు నేత్రము గలది. దక్షిణభాగమున - లక్ష్మీ నిలయుమగు కమలమున కుల్పమును గలిగించు నేత్రము గలది.

శ్రుభుః- వరమేశ్వరుని వామనేత్రము - చంద్రుడనియు, దక్షిణ నేత్రము సూర్యుడనియుఁ జెప్పుట ప్రసిద్ధమై యున్నది. కలువలను వికసించజేయు చంద్రుడను నేత్రముగల పార్వతీయు, కమలములను వికసించజేయు సూర్యుడను నేత్రము గల వరమేశ్వరుడను, ఏకస్వరూపులై యొకేపద్మమగుచున్నారు. ఆ పద్మపు నా హృదయమున నివసించుఁగాతమని తాత్పర్యము.

మూ॥ ఏకతళ్ళక్షు షా చారుతోరణాధీత విభ్రమమ్
అస్యతః పాణిపాధోజే ఖేలతో మృగబాలతః॥ 10

వామభాగమున - సుందరమగు కనీనిక (కంటిపావ) గల నేత్రము చేతను, దక్షిణభాగమున - హస్తకమలమున క్రీడించుచున్న బాలహరిణము చేతను, నేర్చుకొనఁబడుచున్న విభ్రమము (విలాసము) గలది.

శ్రుభుః- చక్కని కంటిపావగల పార్వతి నేత్రము - శివుని కరకమలమునందున్న బాలహరిణము యొక్క దృష్టియందలి విలాసమును, శివుని చేతియందాడుకొనుచున్న బాలహరిణము యొక్క నేత్రము - పార్వతి యొక్క దృష్టియందలి విలాసమును నేర్చుకొనుచున్నదని భావము.

మూ॥ ఏకతోభాలఫలతే కాశ్మీరేణ విశేషితమ్
అస్యతోఽర్చితేనై రణి భూవిభ్రమద్రుహకః॥ 11

వామ పార్శ్వమున - ఫలకము వంటి లలాటమున - కాశ్మీర దేశమునందుద్భవించిన సుగంధ ద్రవ్యముచేత నలంకరించబడినది దక్షిణ వామపార్శ్వమున - మున్నెధకాంతయగు రతియొక భ్రూవిలాసమును దహించినదియగు అర్ధదృష్టి చేతనే అలంకరించబడినది.

శ్రుభుః- మూలమునందు ప్రయోగించబడిన కాశ్మీరపదము చేత - కాశ్మీర దేశమునందుదయించిన కుంకుమపూవు పొడి అర్ధమగుచున్నది. మున్నెధుని దహించిన తృతీయమగు అగ్ని నేత్రము యొక్క అర్ధభాగమే - దక్షిణమునందలి శివభాగమున మిగిలియుండును. ఆయర్ధ నేత్రము చేతనే యాభాగములంకరించబడినది. “అర్ధదృష్టిచేతనే” అనుటచేత పూర్ణమగు నేత్రము - రతికాంతుని దహించుట కావశ్యకము గాకపోయెనని భావము.

మూ॥ ఏకతః శీతలాలోకం సాధులోకశివఙ్కరమ్
అస్యతః ప్రజ్వలత్ క్రేక్షం దుష్టగోష్ఠీ భయఙ్కరమ్॥ 12

వామార్ధమున - శీతలాలోకము గలది - నజ్జన సంఘమునకు షేమమును గలిగించునది. దక్షిణార్ధమున - దుర్జన సంఘమునకు భీతి గలిగించునది (ప్రజ్వలించుచున్న దృష్టి గలది).

మూ॥ ఏకతో మణితాటఙ్క ప్రభూధాత కణోలకమ్
అస్యతః కుణ్డలిభూత కుణ్డలిభూత కుణ్డలి॥ 13

ఒకవ్రక్క - మణిఖచితమగు కర్ణభూషణము యొక్క ప్రభవేత తెల్లనయిన క్షౌలము గలది - ఇంకొక్కవ్రక్క - కుండలిభూతమును కుండలి భూతమును అగు కుండలిగలది.

త్రుభు:- మణితాటంక శోభవేత ధౌతమగు కపోలము గల వామభాగమును, కుండలము (మండలా కారము) కాకున్నను, కుండలముగా (మండలా కారముగా) చేయఁబడి, కుండలముగా (వెలియందలి భూషణముగా) చేయఁబడిన, కుండలి (నర్తము) గల దక్షిణభాగమును గల వస్తువు - నా హృదయమున నివసించుఁగాతమని వదునేడవ శ్లోకముతో నన్వయము. కుండలియనఁగా పాము- తిన్నని దీర్ఘరూపముగల చుట్టగాచుట్టబడి (కుండలి భూతమై) కుండలముగాఁ జేయఁబడినదని (కుండలి భూతమయినదని) గ్రహించునది.

మూ॥ ఏకతః కుస్తలాన్ బిభ్రదిన్ద్ర నీలోపమద్భుజీన్ |
అన్యతః పాపకజ్జాలా పాటలాంకుశ్చబాజహాః॥ 14

ఒక దెన- ఇంద్రనీల నర్మశకాంతులగు కుంతలములను భరించునది. ఇంకొకదెన - అగ్నిజ్వాలల యొక్క శ్వేతరక్తకాంతి రేఖలు గల జటలను వహించునది.

మూ॥ ఏకతః కేశపా శేన కీర్ణోఽఽసీ భాసురమ్ |
అన్యతో లమ్బమానస్య భోగినో హారతా శ్రియమ్॥ 15

కుడివ్రక్క హారముగాఁ జేయబడి వ్రేలాడుచున్న నర్తము యొక్క శోభన సహరించును - ఎడమ వ్రక్కను గల వక్షస్థలమున చెదరియున్న కేశపాశము వేత భాసురమగు వస్తువు నా హృదయమున నివసించుఁగాత!

త్రుభు:- నామవక్షమున కీర్ణమగు దేవీ కాల కేశపాశము - శివుని హారమగు నర్తము యొక్క శోభ నతిశయించుచున్నదని భావము.

మూ॥ అవతం సితమమ్లాన పారిజాతస్రజైకణః |
విమలోలోలమాలిన్యా విబుధాపగయాన్యతః॥ 16

(స్త్రీ) భాగమున నూతనమగు పారిజాత పుష్పమాల చేత అవతంసితము (అలంకృతము) పురుషభాగమున - విమలములగు మహాతరంగముల యొక్క పంకిగల దేవనదియగు గంగవేత అవతంసితము. (అలంకృతము)

త్రుభు:- వామ శీర్షభాగమున నపారిజాత పుష్పమాలయ్యు, దక్షిణశీర్ష భాగమున గంగానదియ్యు, భూషణములుగాఁ జేయఁబడిన వస్తువు - నా హృదయము నివసించుఁగాత!

మూ॥ రాప్యోపలక్ష్మతావాసం ప్రాప్యం యుక్తేన చేతసా |
వస్తురామాపుమాకారం హృదినన్నిదధాతుమే॥ 17

రజతాద్రియందు (వెండికోండయందు) నివసించున దియ్యు, యోగాభ్యాసము గల మనస్సు చేత తెలియఁదగినదియ్యు, (స్త్రీ)-పురుషస్వరూపము గలదియ్యునగు వస్తువు - నాహృదయమున నివసించుఁగాత! (హృదయమున పాన్నిధ్యము నొసఁగఁగాత) 2వ శ్లోకమునుండియు - తెలుసఁబడిన యర్థమంతయుఁగూడ - (స్త్రీ) పురుషాకారము గలదియగు వస్తువు నా హృదయమున నివసించుగాత! అను వదునేడవ శ్లోకమునందలి యంతిమార్థముతో గూర్చి నమస్కరించుకొనవలయును.

మూ॥ రాన్తార్థ విగ్రహేమాత ర్థభూర్థా శ్చివరాస్తవ |
దధత్కృద్ర సన్త్యాభ్ర సన్త్యాభ్ర యుక్త వాలాభ్ర విభ్రమమ్॥ 18

కాంతార్థ విగ్రహాపగు జననీ (వతియొక్క అర్థ శరీరమపగు తల్లీ!) శివుని జటా భాగమునకు నమమగు భాగముగలనీ చికురములు - సంధ్యాకాలము నందలి యాకాశముతోఁ గూడియున్న శ్యామల జలదముల విభ్రమమును - ధరించుచుండును.

ప్రభు:- శివుని జటలు - సంధ్యా కాలమునందలి యాకాశమువలె జేగురు గంగు గలిగియుండును. అజటలకు వామ భాగమున సగపాలయున్న నీవీణ శిరోజములు - సంధ్యా కాలమునందలి యాకాశముతోఁ గూడిన నీల మేఘముల విలాసము వంటి విలాసమును వహించుచుండునని భావము. ఇక్కడ - చికురములు - కాలవేషుములుగా నారోపించబడినవి. కావున నిందలి యలంకారము నిదర్శనమగుచున్నది.

మూ॥ దమ్బుల్యోర్భ్యవయో రేషలోఘో యన్తా స్తిశైలజ్జై |
వామం పార్శ్వం విభో శ్చేతుం దాటుంతే దక్షిణః కరః॥ 19

పార్శ్వతీ నీవిభుండగు శివునికి శయనించుటకు వామపార్శ్వము లేదు. నీకు - దానమొనర్చుటకు దక్షిణాహస్తము లేదు. మీదంవతులకుఁ గలలోచమిదియే.

ప్రభు:- వామ పార్శ్వము - నీవేత నవహరించబడుట వలన శివునకు శయ నించుటకు వామ పార్శ్వమును, శివార్థము నందుండుట వలన నీకు దక్షిణకరమును లేకుండుటయే మీ యిరువురికిని గల లోచమని భావము. మీఁద కారణమువలననే దేవీ వామహస్తము - దానమునందు ప్రసిద్ధమనునంశము, తనకు తానే యాశ్రయుండగుట వలన శివుఁడు, పార్శ్వము నవ్రాశీంపఁడను నంశమును గమ్మమగుచున్నది. కావుననిది - గమ్మమగు హేతూత్రాక్షాలంకార మగుచున్నది.

మూ॥ లోకే త్రీస్తనయగ్న్యేన పుష్కాత్యేకం సుతం నవా |
స్తనేనైకేన శర్వాణి! పుష్కాసిత్యం జగత్ త్రయమ్॥ 20

లోకమునందొక స్త్రీ - స్తనయుగ్మము చేత - ఒకపుత్రుని హోషించునో లేదో, నంశయింప వలసియున్నది. శర్వాణి! నీవు - ఒకే స్తనము చేత జగత్త్రయమును హోషించుచున్నావు.

ప్రభు:- నిస్సంశయముగా నే కస్తనము చేతనే ముల్లోకములను హోషించుచుండుట వలన నీ మహిమ యద్భుతమని భావము.

మూ॥ భిద్యన్తి యోషీతః కుక్షో షహన్తోర్భుకమేకకమ్ |
అర్థకక్షో దధాసిత్యం త్రిలోకీషుమ్భు! లీలయా॥ 21

అవ్యూ! స్త్రీలు - తమ సంపూర్ణ కుక్షీయందు - శిశువునొక్కనినే హోమను శేదము నొందుచున్నారు. అట్లుగాక నీవు - అర్థకుక్షీయందు - ముల్లోకములను - అనాయాసముగా ధరించుచున్నావు.

ప్రభు:- కుక్షీయం దర్థభాగము - శివునికి సంబంధించినది. కావున పార్శ్వతీ- తన వామార్థము నందే ముల్లోకములను ధరించుట కుదురుచున్నది.

మూ॥ అనురూపాశిషస్యత్త్వ మనురూపః శిషస్తప |
అంఞ్కారోఽను రూఘో వామలఞ్కారోఽఅర్చకః శోఘిణి |
నీవు - శివునకు తగినదానవు, శివుఁడు నీకు తగినవాఁడు కలంక రోహితుండగు బాలవంద్రుఁడు. మీర్లఱుకును తగినయలంకారము.

ప్రభు:- ప్రసిద్ధుండగు చంద్రునికంటె నతిరిక్తుండగు బాలవంద్రుఁడు - మీ కురుమాగు నలంకారము. పూర్వార్థమునందలి యలంకారము - అన్యోన్యము. ఉత్తరార్థమునందలి యలంకారము. నమము.

మూ॥ త్వావ తప దేహింశో హర్షస్త్వేషహర్షస్య యః |
ప్రాణోస్తు జగతాం ధాత్రి! హర్షత్త్వం హర్షప॥ 22

నీ దేహాంశము - నీదే. హరుని దేహా భాగము - హరునిదే. అయినను ఓదోకభర్త! హరునకు నీవు ప్రాణములు. హరుఁడు నీకు ప్రాణములు.

ప్రభు:- వామ భాగముగు నీ శరీరాంశమున శివునికి స్వావ్యము లేదు. దీని భాగముగు శివశరీరాంశమున నీకు స్వావ్యము లేదు. ఇట్లు మీయుభయుల శరీర భాగములను విభక్తములైయున్నను, మీరొకరికొకరు ప్రాణములై యున్నారు. అని భావము. ఇచ్చటగలది - అన్యోన్యాలంకారము.

మూ॥ అవిభక్తం భవాని! స్వం భవస్య తవచోభయోః!
సక్యత్ సకరణం చేతః సహ్కల్పాయతు సభీషమ్॥

24

భవానీ! భవునకును నీకును - ఉభయులకును విభక్తము కాని (ఏకమైయున్న) సకరుణముగు మనస్సు మాయెక్క కల్యాణము నొక్కమాట సంకల్పించుగాటి!

ప్రభు:- మీ శరీరము - విభక్తము. ప్రాణములు నీవు- శివునకు, శివుడు- నీకు, కాని మనస్సొక్కటే, అమనస్సంకల్పము - అవెవాఘ- సద్భావలదాయకమగుట చేత- ఒక్కమారే కోరబడినది.

మూ॥ భవస్య భాగముత్ప్రజ్ఞభవానీ భాగమాత్వనః!
భజత్వనుష్ఠ భామసాం స్వప్తానాం నారసంహినా ॥

25

భవానియగు దేవి - సరసింహ పుత్రుండును, కవియునగు గణపతి చే నిర్మింపబడి- సమర్పించబడిన అనుష్ఠాన్ కృతులలో భవుని భాగమును భవుని విడిచి, (ఆత్మ) తన భాగమును తాను స్వీకరించుగాటి!

ప్రభు:- భవుని భాగమునగా; శివవర్ణనవరమగు వద్యభాగము

ఇది - 'స్వాభ్యుపేగు ఇరువది యొకటవ' స్తబకము.

ఓం నమోభగవతే శ్రీరమణాయ

ఉమాసహస్రము

(ఆరవ శతకము ద్వితీయస్తబకము)

ద్వావింశ స్తబకము

అథ:- ఇరువది రెండవదియగు నీ స్తబకమున కైలాసనాథుని ప్రభావము వర్ణింపబడునపుడు తత్కాంతా సౌభాగ్యమును, వర్ణింపబడుచున్నది. మఱియు శివకుటుంబకము కీర్తింపబడును. స్తబక ప్రారంభమున వెనుకటివలనే హాసితము స్తుతింపబడుచున్నది.

మూ॥ అఖిలస్య విరాసరాకణమ్
వ్యసని శ్చానిజనావసేషునః!
వితనోతు విశేషతః శివం
శివరాజీవద్వ్యశో దరస్మితమ్॥

1

సర్వమునకును ఉన్నీలన హేతుభూతమును, జ్ఞానులగు మనుష్యులను పాలించుటయందు వ్యసనము గలదియై, అగు శివసుందరి యొక్క మందస్మితము- మాకుమంగళము నిచ్చుగాటి!

ప్రభు:- వ్యసనమును పగము కామమువలనఁ గలిగిన దోషమున వర్తింపను. అయినను జ్ఞానులయందుఁగల వాత్సల్యాతిశయమును ప్రదర్శించుట కివట ప్రయోగింపబడినది. దేవీ మందస్మితము. తన్ముఖము నందు వికసించును. దాని చేత నీ విశ్వము మేల్కొనును. ఆ మందస్మితము - ఉజ్జ్వలము. కావున ప్రకాశపాలనము దానికి స్వాభావికమగును. కావుననే అబోధమున కంతకును ప్రబోధమును కలిగింపనదియై, ప్రబోధము నొందిన జనము యొక్క బోధమును రక్షించునదియు నగును. కావున నిట్లు అప్రాప్తలౌభయావమగు యోగమును, ప్రాప్త